

Pozdrav ze Křtin

2/1994

Slovo od Panny Marie Křtinské

V tmavém středověkém kostele sv. Petra v Augsburgu visí mariánský obraz malíře Kristiána Schefflera (kolem roku 1700). Má název Maria rozvazuje uzly. Anděl drží dlouhou šňůru, plnou uzlů. Maria a její dítě zbavují tuto šňůru uzlů a radostně se přitom usmívají. Druhý anděl ji podává přihlížejícím lidem.

Co nám říká tento obraz? Jako Eva svou neposlušností uvázala uzel neštěstí pro lidstvo, tak jej Maria svou poslušností rozvázala. Před tímto obrazem nemůžeme stát nečinně. Jako děti Mariiny spolu se svou Matkou a Ježíšem rozvazujeme uzly.

Příkladem je nám i sv. Václav, který nás letos provází v rámci Desetiletí. Napadl ho jeho vlastní bratr Boleslav. Řekli bychom: udělal uzel. Sv. Václav jej rozvazuje slovy: „Bůh ti odpusť, bratře!“ Sv. Václav nás učí chápat bratra, učí nás odpouštět, mít jej rád, za něho se i obětovat.

Toho je nám tolik zapotřebí. Chraňme se zasednout na soudcovský stolec, čekat až druhý bude dělat pokání a pak mu „velkomyslně“ odpustit.

Rozvazujeme uzly nejen své, ale i ty, které jiní uvázali. Čiňme pokání za sebe i za druhé.

Řetězec svárů, zloby, neodpouštění svírá náš lid již po mnoho staletí. Proto se obracel František Sušil k našim slovanským apoštolům: Zdávna hříšná poroba a zlá sváru hanoba národ plíhá a nás stíhá jako zhoubná choroba. Rozlomte již osnovu těchto nectných okovů, stvořte pevnou, v lásce zjevnou u Slovanů obnovu.

Už pět let nám svítí slunce svobody, pět let možnosti napravit co poničila bouře a vichřice minulých let. Co jsme proto udělali?

Přicházejme k Panně Marii Křtinské, prosme ji za sebe, za ty, kteří nám snad ublížili, za celý národ, ať jsme všichni jednou Páně rodinou.

Maria – milosti plná

1. května 1750 byla umístěna milostná socha Panny Marie Křtinské na dnešním hlavním oltáři. V tentýž den opat Kryštof Jiří Matuška dokončenou mariánskou svatyni benedikoval. Ve stejném roce vychází německy psaná publikace o Křtinách: „Marianisches Gnaden-Thal“. (Najde se někdo, kdo ji má a byl by ochoten ji zapůjčit?) Mohli bychom přeložit: Mariánské údolí milosti. Zajímavý titul. Křtinám však patří plným právem.

V polovině 18. stol. bylo naše poutní místo také nazýváno: První Ave. Bylo totiž největším a nejnavštěvovanějším poutním místem na Moravě. V 17. stol. dokonce střediskem duchovní náboženské obnovy celé Moravy. Tedy pramen, zřídlo milosti pro celou Moravu, východní Čechy i západní Slovensko.

Myšlenka: Mariánské údolí milosti se promítá i do výzdoby kostela. Nad milostnou sochou je baldachýn, na jehož vrcholu je malá deska – odborně zvaná kartuš – s nápisem „Mater gratiae“ (Matka milosti). Po stranách kartuše jsou dva andělci. Jeden z nich naléhavě oběma ručkama ukazuje k nápisu, druhý jednou rukou zve, druhou také vztahuje ke kartuši.

Mnozí návštěvníci žádají: Ukažte nám toho andílka s dřevěnou nohou. Skutečně jeden z andělů má nohu, která lýtkem přesahuje přes „vítězný“ oblouk před hlavním oltářem v místě, kde je nápis „et timoris.“ Mnohým stačí ukázat tuto kuriozitu. Ale položme si otázku: Proč Jiří Etgens takto pojal jednoho z celé řady andělů? Co jej k tomu vedlo? Že by mu nevešel na kopuli? Hledejme odpověď. Na hlavní kopuli pod obrazem Panny Marie – královny nebe – jsou tři andělci. Jeden z nich vysypává medailky, některou skrývá ještě v dlani. Další nad ním drží medailku v ruce a jinou též v dlani. A náš andílek s „dřevěnou“ nohou směřující do prostoru nemá také ruce prázdné. V jedné drží medailku a v dlani má připravenou další.

Co tyto medailky znamenají? Jsou znamením milostí pro poutníky. A náš „odvážný“ anděl je připraven, už sestupuje z nebe, aby nás obdaroval milostí Boží. Jistě na přímluvu Panny Marie Křtinské. Před lety byly na mikulčickém cyrilometodějském místě odkryty hroby ze 17. stol. Je zajímavé, že tam byly nalezeny medailky s Křtinskou Pannou Marií. Poutníci si odnášeli z křtinského poutního místa – z mariánského údolí milosti – posvěcené medajlonky, měli je u sebe a také je dávali zemřelým, jako my dáváme do rakve obrázky.

Až přijedete do Křtin, najděte si tři andílky (doporučuji dalekohled) a poproste Pannu Marii – Matku milosti, aby Vás i vaše drahé obdarovala milostí Boží, abyste neodcházeli z mariánského údolí milosti s prázdnou.

Poutníci z Němčic na Hané a z okolí pozdravují Pannu Marii Křtinskou následujícím zpěvem.

Zdrávas zdrá - vas buď Ma - ri - a, ó Ma - ri - a, pros za nás!
Tys mi - los - ti Bo - ží pl - ná, ó Ma - ri - a, stůj při nás!

Zveme Vás

na svěcení starobylého zvonu pro nově budovanou kapli

v Březině-Proseči

v neděli 21. srpna 1994

ve 14 hodin

Účast přislíbil Mons. Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Březina-Proseč (mezi Ochozí a Křtinami)
asi 15 km od Brna

Zvony mají v křesťanském světě velikou tradici. Svým hlasem nás vedou k Bohu. Staly se znamením míru, lásky a pokoje. Na zvonech býval mnohdy nápis: „Krutá válka vzala vás, láska zbožných dala zas.“

Zvon, který posvětime váží kolem 100 kg. Pochází z roku 1774 z dílny brněnského zvonaře Liboria Martinu. Visíval v prosečské kapli, která byla zbourána v roce 1975. Od té doby mlčel a byl uložen na Obecní úřadě v Březině.

Na plášti zvonu jsou dva reliéfy. Jeden znázorňuje sv. Floriána, světce v našich krajích velmi oblíbeného. Je naším ochráncem proti ničivým plamenům ohně. Jeho rodištěm bylo území dnešního Dolního Rakouska. Zemřel jako mučedník kolem roku 304.

Druhý reliéf znázorňuje sv. Jana a Pavla, římské mučedníky ze 4. stol. Byli rodnými bratry a oblíbenými úředníky státní a vojenské správy v čase Konstantina Velikého, který roku 313 dal křesťanům svobodu. Nástupce Konstantinův, Julián Odpadlík, obnovil pohanský kult a proto Jan a Pavel opustili státní službu. Jako křesťané odmítli obětovat pohanským bohům. Byli popraveni tajně v noci a rychle pohřbeni, aby smrt oblíbených úředníků nezpůsobila rozruch. Nic však nezůstane dlouho skryto. A tak jména bratří byla brzy uctívána při mši sv. Říkalo se jim také „Světlí Jan a Pavel“. Jsou uváděni v dnešních kalendářích k datu 26. června.

Ve křtinské mariánské svatyni mají svůj oltář. Oltářní obraz je vynikajícím dílem Josefa Winterhaldera ml. Na obraze je nápis „Estis in tempestate patroni“. – Jste pomocníky, ochránci v nebezpečných situacích. Snad i proto se dostali na zvon.

Na zvonech býval často nápis: Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango. Volám živé – k modlitbě, na bohoslužby – oplakávám mrtvé – doprovázím naše zemřelé na jejich poslední cestě – lámu blesky – věřilo se, že ochrání při bouřkách a proti krupobití.

Přejeme, aby starobylý, nově posvěcený zvon, ohlašoval všem radost, lásku, pokoj a Boží požehnání,

Kaple v Březině je již zastřešena, dokončují se klempířské práce i montáž stropu. Probíhají elektroinstalační práce. Chceme v roce 1995 stavbu dokončit a posvětit.

Velkou brzdou jsou finanční prostředky. Upřímně Pán Bůh zaplat' za Vaše dary, které většinou posíláte na náš účet u ČS v Blansku č. 505250-638/0800.

Mariánské soboty

Na první sobotu v září uvítáme poutníky z Čejkovic. Přijedou i se svým duchovním Otcem Liborem Salčákem. O půl 4. h. se pomodlíme růženec, v 16.00 bude mše sv. a po ní rozdávání požehnaných pokrmů. Podobný program bude i 1. října, kdy celou pobožnost povede p. Vladimír Vaněk z Mor. Prus, přijede i se svými farníky. 5. listopadu budou zde poutníci z Brna-Kr. Pole i se svým panem farářem Pavlem Hovězem. Závěrečná 1. sobota v letošním roce bude 3. prosince spojená s mikulášskou nadílkou. Pobožnost povede P. Pavel Kopecký z Mor. Krumlova.

Rok rodiny

OSN vyhlásilo letošní rok rokem rodiny. K této myšlence se přihlásila i naše církev. Na poutním místě také pamatujeme na tento úmysl. Zvláště při pobožnostech 1. mariánských sobot. Konají se různé sociologické průzkumy. Jak by dopadl průzkum: Kolik našich rodin se společně modlí? Krize modlitby je úzce spojena s krizí rodiny. Prosba od Panny Marie Křtinské: Aby se do našich rodin vrátila společná modlitba.

Další náš program

14. srpna tradiční svěcení květin. V ambitech bude malá výstavka květin. (Pořádá zahradnictví Fr. Kopřivy). Oltáře budou vyzdobeny jiřinami z Langrova zahradnictví Rájec. O půl 11. h. bude sloužit mši sv. brněnský prelát Mons. Ludvík Horký. Bude hrát slovácká krojovaná hudba z Nenkovic.

11. září v 10.30 bude sloužit mši sv. novokněz Michal Alois Hladil O. Praem. a udělí novokněžské požehnání.

16. října při dušičkové pouti budeme pamatovat na Vaše zemřelé, zvláště na ty jejichž parte nám posíláte. O půl 11. h. bude sloužit pontifikální mši sv. olomoucký světící biskup Mons. Josef Hrdlička.

V našem „Pozdravu ze Křtin“ bychom rádi otiskli zkušenosti našich poutníků. Sdělte své zážitky buď v současné nebo dřívější i to, co jste slyšeli od jiných. Co má vztah k našemu poutnímu místu. Podělte se s námi.

Publikace o Křtinách

Historická společnost Starý Velehrad vydala brožurku o Křtinách. Obsahuje osm barevných stran, půdorys celého areálu, dává nahlédnout do bohaté historie. Rádi si přečtete stať: Průvodce kostelem (ikonografie chrámu). Publikaci nabízíme za 15 Kč. Případný výtěžek bude věnován na opravy kostela.

Z naší kroniky – zápis 1894

Přístup na oratorium (blíže hlavního oltáře) z kostela umožněn výnosem Nejd. Biskupské Konsistoře ze dne 5. ledna 1894 č. 231. Otvor na oratoriu, vedoucím k točitým schodům a do kostela, byl kolem r. 1864 od patrona Vincence hr. Bubna-Litic s vědomím a dovolením farářovým zazděna pod lichou záminkou, aby zloději nevnikli do zámku. Po mnohém, mrzutém namáhání (započatém roku 1892) podařilo se vymoci svrchu uvedený výnos a pak zeď v otvoru onom zrušena. Tak konečně přestala anomálie, že na oratorium měli přístup pohané (Japonci), židé, protestanté, ale farář křtinský nikoliv! Dle nadřečeného výnosu zabezpečen dveřmi, jež vedou ze zámku na oratorium, používání oratoria patronovi a jeho domácím pro návštěvu chrámu Páně.

Dne 28. června přinesli farníci Němčičtí (na Hané) gotickou lampu na věčné světlo, pozlacenou, před hlavním oltářem visící.

Zřízeno zábradlí kolem hlavního oltáře s vysokými kandelábry. Jest z litiny a pochází z blanenských hutí. Plocha uvnitř zábradlí dlážděna cementovými dlaždičkami (z Poštorné).

Dne 5. srpna 1894 svěcen kříž u Březiny. P. Jakob Procházka měl kázání. Kříž ten věnoval Tomáš Malík, výměnkář březinský. Světil farář křtinský.

Dne 12. srpna 1894 svěcena P. Dominikem Kocmanem, rodákem Prosečským kaple Prosečská, značným nákladem opravena obětavým soukromníkem Prosečským p. Pavlem Malotou. Kázání měl světitel.

Dne 19. srpna svěcen kříž stojící u pěšinky, jež vede od parku křtinského k Habrůvce. Kázání měl P. František Sedláček, farář ochozský. Věnoval Vincenc Ševčík, rolník habrůvský. Světitelem byl farář křtinský.

Dne 2. září svěcen kříž za pivovarem u rozcestí mezi Bukovinou a Prosečí. Věnoval ho Antonín Pásek, rolník Bukovský. Světitelem a kazatelem byl farář křtinský.

Vydává farní úřad
679 05 Křtiny
telefon: 0506/941 89

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně
č. j. P/2 – 2395/94 ze dne 1. 7. 1994.